

به بهانه زادروز سر چارلز اسپنسر چاپلین

سر چارلز اسپنسر چاپلین (Sir Charles Spencer "Charlie" Chaplin) در 16 آوریل سال 1889 در لندن به دنیا آمد.

سر چارلز اسپنسر چاپلین (Sir Charles Spencer "Charlie" Chaplin) در 16 آوریل سال 1889 در لندن به دنیا آمد.

چارلی مهمترین و تاثیرگذارترین شاگرد مک سنت و فرزند یک نمایشگر تالارهای محلی موسیقی انگلیسی به نام جرالدين چاپلین بود.

والدين چاپلین هر دو هنرمندانی در سالن بزرگ شهر لندن بودند و هر دو بازیگر و آوازخوان، اما پیش از آنکه وی 3 ساله شود از هم جدا شدند.

چارلی آواز خواندن را از مادرش آموخت. بعدها مادرش دچار بیماری روانی می‌شود و در یک آسایشگاه در حوالی لندن بستری می‌شود.

اما پدرش زمانی که چارلی 12 ساله بود، فوت شد. زمانی که مادرش در یکی از اجراهای زنده تئاتر که برای سربازان اجرا می‌شد، جسمی به سر وی برخورد کرد و آسیب دید، چارلی 5 ساله روی صحنه رفت و تماشاچیان عصبانی را با خواندن آهنگی سرگرم و آرام کرد.

با بستری شدن مادر، چارلی و برادرش رابطه عمیق تری پیدا کردند و هر دو با استعداد بالایی که داشتند در همین سالن قدیمی که پدر و مادرشان در آن کار می‌کردند، مشغول به کار شدند.

چاپلین در سال 1910 به آمریکا رفت و با برادرانش استودیو چاپلین را تاسیس کردند. در سال 1928 مادر چاپلین، درست در زمانی که 7 سال از انتقال وی توسط پسران به هالیوود می‌گذشت، از دنیا رفت. بعدها چارلی از وجود برادری ناتنی از سمت مادر آگاه شد به نام ویلر دریدن که این برادر نیز به مابقی برادران در هالیوود و استودیو چاپلین پیوست.

چاپلین یهودی‌زاده فقیری بود که دوران کودکی را در دشواری و تنگدستی گذراند و در نخستین سال‌های شکوفایی سینما در آمریکا، با تکیه بر خلاقیت و استعداد خود به اوج شهرت رسید.

در سال 1913 بازی چاپلین در آمریکا مورد توجه یکی از فیلمسازان قرار می‌گیرد و از آن پس با شرکت فیلمسازی کی استون همکاری می‌کند.

وی نخستین فیلمش را با نام ساختن یک زندگی که فیلم کمدی بود در سال 1914 آغاز کرد. در این کمپانی و با این فیلم چاپلین به شهرت رسید. به تدریج چاپلین به محبوب‌ترین هنرمند تاریخ سینما تبدیل شد و تهیه‌کنندگی آثارش را نیز بر عهده گرفت.

در 1913، هنگامی که با دستمزد 150 دلار در هفته در کمپانی کی استون استخدام شد، یک بازیگر سیار نمایش‌های وودویل آمریکایی بود.

در نخستین فیلمی که به نام در تلاش معاش (1914) برای مک سنت بازی کرد، نقش یک شیک پوش تیپیک انگلیسی به او محول شد، اما با فیلم دومش، مخمضه غریب مبیل 1914، کارکتر یک ولگرد کوچولو را معرفی کرد؛ کارکتری که بعدها او را شهره آفاق ساخت و به یک نماد جهانی سینمایی از یک فرد عامی در دوران ما بدل کرد.

چاپلین در کمپانی کی استون در 34 فیلم کوتاه و 6 حلقه‌ای داستانی با عنوان رمانس ناکام تیلی (1914) به کارگردانی مک سنت بازی کرد و کاراکتر این دلک ریزنقش محزون را به تدریج پرورش داد. شخصیتی با کفشهایی که برایش بزرگ بودند، شلواری گشاد و کتی تنگ که کلاه لبه‌دار دربی بر سر می‌گذاشت.

شخصیت پردازی درخشان او، همراه با حرکات پانتومیم که چارلی تبحر بی‌مانندی در آن داشت، از ولگرد کوچولو انسانی ساخت که با جهان پیرامون خود به کلی بیگانه است.

از جمله مشهورترین فیلمهایی که چاپلین در کمپانی اسانی ساخت، می‌توان به ولگرد، شغل، بانک، شبی در نمایش اشاره کرد. این فیلم‌ها در سال 1915 ساخته شدند.

این فیلم‌ها چندان مورد استقبال قرار گرفتند که چارلی سال بعد درخواست هفته‌ای 10 هزار دلار به اضافه پیش پرداختی معادل 150000 دلاری پس از امضای قرارداد برای ساختن 12 فیلم برای کمپانی میوچوال را کرد.

معروف‌ترین فیلم‌های چاپلین در کمپانی میوچوال عبارتند از: بازرس فرودگاه 1916، مامور آتش نشانی 1916، ساعت یک صبح 1916، سر سره بازی 1916، سمساری 1916، خیابان اوباش 1917، مهاجر 1917، ماجراجو 1917.

چاپلین در سال ۱۹۱۹ به همراهی تعدادی از دوستان سینمایی‌اش اتحادیه سینماگران را تاسیس کرد. آن زمان این فرصت برای او پدید آمده بود تا پس از سالها، به دلمشغولی‌های خود بپردازد و فارغ از نظام مافیایی حاکم بر هالیوود، حرف دل خویش را به زبان تصویر بیان کند.

بسیاری چارلی چاپلین را تنها یک کمدین موفق می‌دانند حال آنکه او در طول زندگانی خود در زمینه موسیقی نیز استعداد فراوانی از خود نشان داد. ساخت موسیقی فیلم کار عادی وی بود و توانست در مجموع موسیقی 23 فیلم را به پایان برساند. موسیقی فیلم لایم لایت ساخته چاپلین در سال 1972 برنده جایزه اسکار شد. سینما

شخصیت چاپلین بیشتر به عنوان «آواره» شهرت یافت که در زبانهای مختلف دنیا مفهومی به مانند فردی ولگرد با رفتارهای پیچیده اما بزرگ منسازانه داشت. در سال ۱۹۱۵ چاپلین با یک کمپانی تازه قرارداد بست و مشغول ساخت فیلم‌های بلندتری شد.

در سال ۱۹۱۶ کمپانی فیلم موچوال مبلغ ۶۷۰ هزار دلار با چاپلین قرارداد بست و در مدت ۱۸ ماه وی ۱۲ فیلم بلندمدت کمدی برای آنها ساخت که در این نوع از ویژگی ممتازی در تاریخ سینما برخوردار بودند. در واقع تمام فیلم‌هایی که در این کمپانی ساخته شد، به یک اثر کلاسیک سینمایی کمدی تبدیل شدند.

در پایان این سالها آمریکا وارد جنگ جهانی شد و چاپلین دوره جدیدی از سینمایی خود را با دوستانی آغاز کرد. از سال ۱۹۱۸ چاپلین در استودیو خود مشغول به کار شد. تمام فیلم‌های پیشین دوباره ویرایش و کات شدند و در سال‌های مختلف موسیقی و تدوین جدید صورت گرفت.

دیکتاتور بزرگ نخستین فیلم کاملاً ناطق چاپلین بود که در اوضاع نابسامان جهانی در دهه 40، اثری ضد نازی بود. این فیلم در مورد دیکتاتوری اروپایی و در واقع تاریخچه زندگی آدنوید هینکل، دیکتاتور کشور خیالی تامانیا است که دست به کشتار یهودی‌ها می‌زند و اروپا را درگیر جنگ می‌کند.

برخی این فیلم را نپسندیدند و برخی جنبه سیاسی آن را جدی و برخی آن را به قدر کافی جدی نگرفتند. با این حال این فیلم از نظر تجاری محبوبیت فراوانی پیدا کرد و چاپلین را همچنان به عنوان یک ستاره در اوج نگاه داشت.

سر انجام، سر چارلز اسپنسر چاپلین 25 دسامبر سال 1977 در سن 88 سالگی درگذشت.

برخی از افتخارات چارلی چاپلین:

برنده جایزه اسکار بهترین موسیقی ارجینال برای فیلم لایم لایت در سال ۱۹۲۳
نامزد دریافت جایزه اسکار در رشته‌های بهترین فیلم، بهترین فیلمنامه ارجینال و بهترین بازیگر نقش اول برای فیلم دیکتاتور بزرگ در سال ۱۹۴۱

نامزد دریافت جایزه اسکار در رشته بهترین فیلم نامه ارجینال برای فیلم موسیو وردو در سال ۱۹۴۸
دریافت جایزه اسکار بهترین دستاورد هنری برای فیلم سیرک در سال ۱۹۲۹
دریافت جایزه افتخاری یک عمر فعالیت هنری در سال ۱۹۷۲
برنده جایزه افتخاری شیر طلایی از جشنواره ونیز در سال ۱۹۷۲

برخی از فیلم‌های چارلی چاپلین:

آتش‌نشان

ماجرآو
يك زندگي سگي
پسر بچه
ديكتاتور بزرگ
سيرك
شهر نوراني مي شود
عصر جديد
مغازه وسيقه گذاري
دريا
غريبه
يك زن
بانك
سرسره بازي
خيابان آرام